

terséget tanultak.

A parajdi munkás messze vidéken jó nevet szerzett magának. Félországreszt Parajd látott el kötőrővel, méterfavágóval, talpfafaragóval, fuvarossal, igás kocsissal. Ilyen igzságos munkás embert nehéz találni; felháborodik, ha amerikázást lát, csak a két keze munkája után akar megélni. Több nem kell, mint amire rádolgozott, de azt aztán nem hagyja, még ha fejszéhez kell nyulnia is.

1 A posztót ponyvából készítik. A ponyvát víz által hajtott hat- vagy több-botos dürrückölőbe teszik, hol a botok ütése meleg víz hatása alatt tömöríti és lomositja.

2 A csergét fordított kup alakú famedencékben a lezuhanó viz forgatja, míg elkészül. Ez a ványoló. A csergét tehát ványolják, a posztót dürrückölik. A dürrückölő neve másutt dobogó.

TUDOR ARGHEZI: VERSEK

Fordította: GRÉDA JÓZSEF

ALTATÓDAL

*Építs, Uram, kunyhót neki
napsütötte vén fűzesbe:
elég, ha mint virág, kicsi,
s szűk, mint egy rózsás fülecske.*

*Udvarára önts tavacskát,
min gyufányi csónak mehet,
hogy tükrében megláthassák
a végtelent és az eget.*

*Zöld békáját, pillangóját
hadd kergesse ott le meg föl:
azt a rejtett fűzest ójják
napsugarak a hidegtől.*

*És talán még csöpp festéket
s papírt adj, hogy minden este
festve dicsérhessen Téged,
a Te neved százszor festve.*

*S mikor aztán minden kész lesz,
megy apu is kicsijéhez.*

LACHE

*Szúrós mint a szeg,
mint a penge, éles,
vagy locskán beszédes,
titkait így őrzi meg.*

*Egy tallérből kettőt ver,
ezüst, arany, egyre megy,
csak ráolvas egyszer egy
bűvös varázsígével.*

*Pörölye nehéz, de
némán hulló.
Lágy az üllő,
de kitart egészbe.*

*Sárga fémből tésztát gyur,
vigyázva keveri, óva kavarja,
leves a teteje, zsiros az alja,
mint a turó íróstul.*

*Zafirkóvel körülrakja,
főlös levét elfolyatja,
aranytojás, szép kerek,
a tarsolyt így tölti meg.*

*És milyen imákhoz ért?!
Minap erre járt,
s üszögből csinált
gyűrűt és aranyfüzért.*

*Pusztá kézzel vesz ki
kemencéjéből lobogó lángot,
tüzes fény fűrészi
őt és a sok aranyzilánkot.*

*...Sok csodája miatt kapott
nyolc évet és négy hónapot.*

PAPRIKAJANCSI ÉS TÁRSAI

(Vannak-e hagyományos magyar „mimusz“-alakok?)

Írta: HÁY GYULA

A színháznak nem mindig volt az a szerepe, mint manapság a legtöbb helyen, ahol a társadalom nagy kérdéseit elburkolja, agyonbeszéli. Az antik görög drámairodalom azáltal érte el évezredek folyamán túl nem szárnyalt magaslatát, hogy éppen a társadalom nagy, legnagyobb kérdéseit tárgyalta nyíltan, sőt az elképzelhető legnagyobb nyíltsággal ünnepélyes, monumentális formában.

De a nagy társadalmi problémák, az antik világ alapjait illető kérdések, amelyekből a nagy görög tragédiák és komédiák a témáikat vették, nem töltötték be teljességgel a görög ember érdeklődési körét. Maradt még a nagy kérdéseken belül, azok perifériáján száz meg száz apró-cseprő napi probléma: kis küzdelmek, csekély horderejű viták és a társadalom bírálata muló viszonyok, pillanatnyi jelentőségű személyek, divatok, szokások, botrányok és más efélék fölött. Világos, hogy egy annyira eleven, legjobb korszakaiban az étellel annyira szoros kap-